

முருகவேள்

294.5
இரத்

• இரத்தினம்

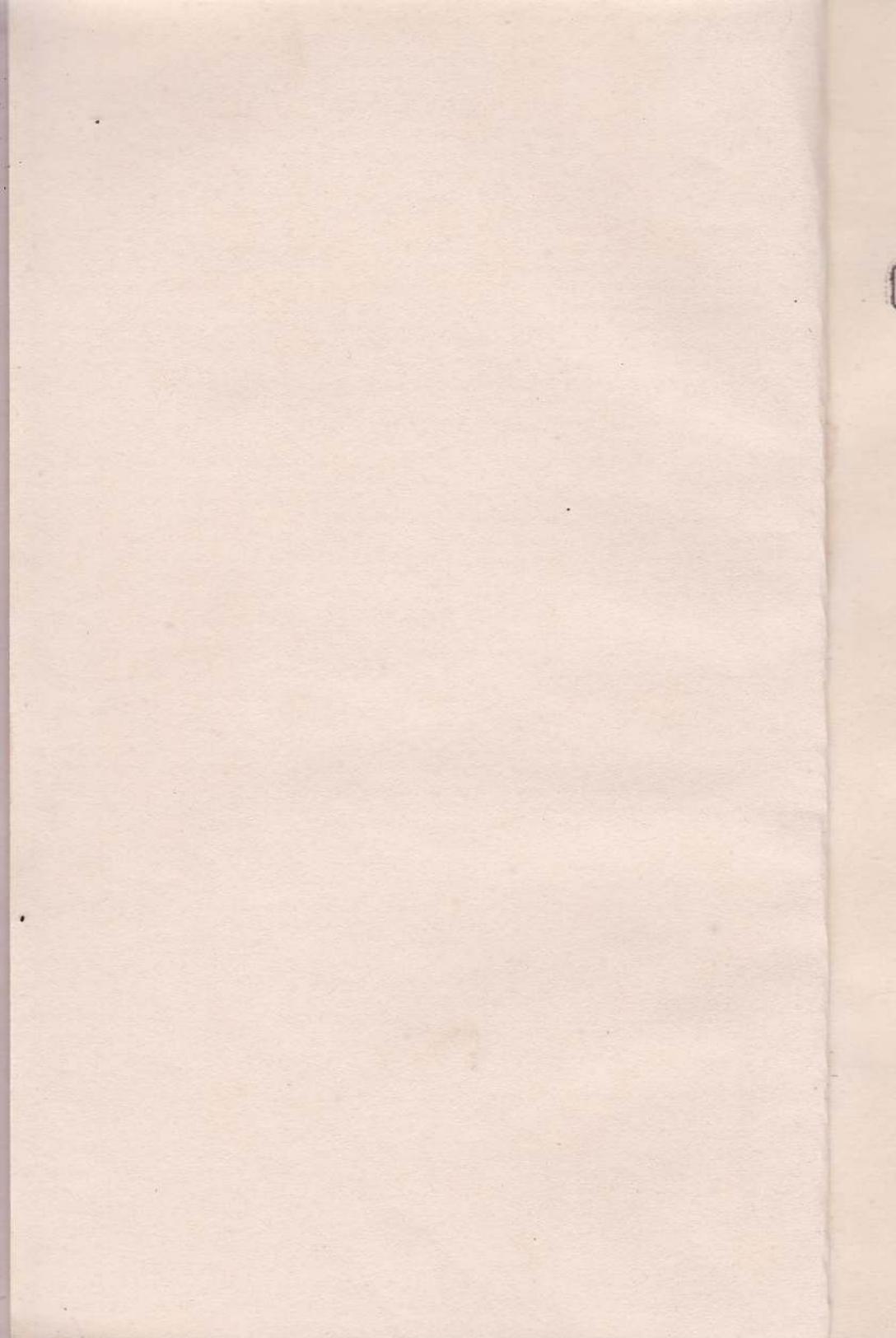
811006100

an. 003321000

270248

270248

003321000

MURUGAVELI

முருகவேள்

இ. இரத்தினம்

செய்யுட் களம்
18, ஆதேச இடம்,
கொழும்பு-4.

294.5
9307

MURUGAVELL

First Edition · February 1976

Copyright. E. RATHINAM

PARAS PUBLICATIONS
5, RAMYA ROAD, COLOMBO-4

நேர்த்தி

புலவர் கருணாலய பாண்டியனார்

பூதங்கள் சற்றுறை பொடிமேனி
செந்தமிழ் காதலின் மகிழ்ந்துறை கற்பகம்
சிந்தனை பழுத்த சென்னி
இன் சொலில் அறம் ஏற்று நாவலம்
அன்பு தோய் முறுவல் பகுத்தாய் கட்டுரை
திறமிவை யாய இவனே
புலவர்ப் புலவன் மெய்யியற் பாவலன்
பழுந்தமிழ்ச் சிவனெறி படியும் சிந்தையன்
எண்ணும் எழுத்தும் ஒத்தியல் கண்ணியன்
சொல்பிளந்து அரும்பொருள்
தெளிக்கும் தென்னவன்
தமிழ்ப் புலமீயிசைத் தொடுத்த தேனடை
அளாவிச் செழுங்கலை நவிலும் வள்ளியன்
அகரமொடு ஆதி என்னகம் அமர்த்திய
அகவல் நம்பி அவன்புகழ் போற்றி
நேர்ந்தனன் இந்நூல்
நற்றமிழ் வாழ்கென.

இ. இ.

Printed at Kavitha Publications,
27, 2/2, Jayantha Weerasekara Mawatha, Colombo-10.

முருகவேள்

உலகே பொருளாய் உலையும் என்னை
நலமே அருளாம் ஞானம் நாட
வரமே தந்த முருகன் புகழைச்
சொலவே ஆனை முகத்தான் துணையே.

அகம்

1.

அழகே இளமை அணியே முருகா
குழகா குமரா குழைந்துன் புகழே
பழகு தமிழில் பரவிப் பாடும்
உழவே அருளாய் உறவின் உரவே.

2.

அருவாய் உருவாய் அமையா ஒளியை
முருகா என நான் மொழியில் வரைதல்
திருவார் தமிழே எனினுந் தகுமோ
உருவி உலகில் உறையும் உளமே

3.

எழுத்தாய்ச் சொல்லாய் எடுத்த பொருளாய்
பழுத்துள் விளங்கும் பண்பே உன்னை
வழுத்தப் புதிய வகையுங் குறியுங்
கொளுத்தாய் உளத்தின் கொழுந்தே அன்பே.

4.

சின்னஞ் சிறிசாய்த் தவழ்ந்த காலை
என்னை என்றாய் உன்றன் அடிமண்
கன்னஞ் சாத்திக் கதறச் சொன்னுள்
இன்னும் அதையே பணியாய்க் கொண்டேன்.

5.

இதுநாள் உய்ந்தோர் ஏத்துங் குறியால்
பொதுநாக் கொடுனைப் போற்று வகையில்
புதுநாக் கருளாய் புலநாக் கரசே
முதுநாப் பிரணவ மொழிதே சிகனே

6.

புலனும் ஏதும் பொருளின் வகுவுங்
கலனாய் உலகைக் கணித்த புலையேன்
அலகில் அமையா அழகை முருகின்
வலதோர் சொல்லால் வடித்தல் இயலோ.

7.

அகரந் தேர்ந்தே இதழை அசைக்குந்
தகைமை பெற்ற தேதி முதலென்
புகழைப் பகையைப் புகன்றே னல்லால்
குகனைப் பாடுங் குணங் கொண்டிலனே.

8.

கல்வி கருத்தோடு கொள்கை என்னும்
சொல்வலை நின்றுழல் துன்புறு வேற்குன்
நல்வழி தந்துணர் ஞானமே னின்றிட
வெல்வடி வேலருள் வீழ்த்தருள் தேவா.

9.

பசுவியல் பாச அறிவியல் சூழும்
சிசுநெ றியேனைச் செம்பதி ஞானத்
திசையளித் தாள்வாய் திருமறைப் போத
இசைவிரி நாதா இளங்கா வலனே.

10.

அறிவே பலமென் றறியா மையினால்
குறிகெட் டலையக் கூடல் நெறியோ
தறியாய் உளத்தில் தறியாய் ஞான
முறியாம் வேலை முருகா குமரா.

11.

அறிவே புலமாய் அயலை நோக்குந்
தறுவாய் மூண்ட தருணம் எல்லாம்
பொறிவாய்ப் புகுந்த பொய்மைச் சுவையே
வெறியாய் வந்தென் புலனை யழிக்கும்.

12.

நூலே நுவல்வார் நுட்பம் பெரிதாய்
வேலாய் விரிய வீழ்ந்து சுவைத்தேன்
வேலாய் விழித்து விளங்கு ஞானத்
தோலா மணியைத் தேரா வினையேன்.

13.

உலகோர் விரிபல் உதவா நெறிபட்
டுலைந்தேன் ஒருநாள் ஒன்றாய் இனியும்
அலையா நெறிதான் அறிவிப் பாயோ
புலையேன் புலன்கள் குலைதல் தவிர்த்தே.

14.

அணுவைத் துளைப்பார் அகிலம் அளப்பார்
பிணுவங்கு நெறிகள் பீற்றித் திரிவார்
சிணுவங்கு வழியில் செற்றேன் வாழ்வை
நுணுவங்கு வேலை நோலா வறியேன்.

15.

ஒளியாய் அருளாய் உலகம் அளந்தோய்
எளியேன் இழிசெய் தழிபாழ் புவிசீழ்க்
குளியே களியாய்க் கொளலுன் உளமோ
அளிசெய் இளையோய் திளைத்தேன் பிழையில்.

16.

ஒப்பாய் உரவாய் அறமாய் உறவாய்
எப்பா லவர்க்கும் இதயம் நின்று
தப்பா தருட்டித் தகைமை யளவில்
துப்பாய் விளங்கும் துரியைப் பணிவாம்.

17.

என்றும் நலமே எண்மார் நெஞ்சில்
நன்றின் வித்தாய் நளிரும் நறையே
அன்றாய் உளையும் அகத்தும் நின்று
பொன்றாத் துணையாய்ப் புகல்தந் தாள்வாய்.

18.

தமிழின் குருந்தே சைவக் கொழுந்தே
அமிழ்தின் மருந்தே அறவோர் விருந்தே
தமியேன் அருந்தல் தகைக்கும் கொழுந்தே
துமியாய் வருந்தல் துயரில் மறிந்தே.

19.

ஐந்தே புலன்கள் ஆயின் நாயேன்
நைந்தேன் கோடி நினைவி லாழ்ந்தே
பைந்தார் தமிழில் பாடிக் குவிய
மைந்தா தந்தாள் மனவா சுகமே.

20.

கண்டு கேட்டேன் உண்டேன் உயிர்த்தேன்
மண்டேர் வாழ்வில் மாய்ந்தேன் பாவி
புன்தோய் நெறியில் நீள்நாள் படவோ
விண்டோர் புகலே வள்ளி விரகே.

21.

ஒருகால் ஒன்றைப் பெரிதாய் நினைப்பேன்
மறுகால் அதையே சிறிதாய் அளப்பேன்
உறுமால் அலைவேன் ஒர்வழி தேரேன்
அறுமா முகவா நெறிதந் தாள்வாய்.

22.

எண்ணு யிரமென் னைநிதம் வருத்தப்
பண்ணு யிரம்பா டியுனை வழத்தும்
தெண்ணு வுரம் நீ தந்தா ளுவையோ
கண்ணு யிரமா மயிலே றியவா.

23.

பொல்லாப் புலன்கள் புகுத்தும் நெறிபோய்
சொல்லாக் கொடிய சினத்தில் தோயும்
கல்லா நெறிதான் கடையேன் கொளவோ
எல்லாம் அருள்வாய் இது உன் முறையோ.

24.

கணமும் அலையும் மனதோ டுலைவேன்
திணமாய் உனதாள் நினைவில் வனையும்
தணலாய் உணர்வில் இணராய் அணைய
வணமோர் வலநீ யருள்வாய் வரதா.

25.

ஊனாய் உளமாய் உயிராய் மயங்கி
நானாய் நிற்கும் நசையென் றறுமோ
தேனாந் தமிழில் வடியுந் தெளிவே
ஆனா முதலே அருள்வா னவனே.

26.

ஆங்கா ரமெனு மாசா டவியில்
தேங்கி யுழல விடல்நீ தகுமோ
நீங்கா துளத்தில் நின்றே என்னைத்
தாங்கா விடிலார் தஞ்சமெ னக்கே.

27.

என்னு கமெழா யிரவா சைகளும்
இன்னு நெறியுய்ப் பதுநீ யறிந்தும்
என்னே இதுகா றும்நீகண் ணளியாது
அன்னு யனையாய் அமைந்தாய் வாளா.

28.

கல்வி ஒருநாள் கலவி ஒருநாள்
சொல்வில் ஒருநாள் செல்வி ஒருநாள்
பல்வில் இவ்வா றென்னைப் படுத்தாய்
வெல்வில் வேலை உடையாய் நெறியோ.

29.

கலைதேர் வழியால் காமம் ஆழ்ந்தேன்
நிலைஓர் அறிவால் செருநீர் மாய்ந்தேன்
தலையே தாளில் சேர்க்கும் ஞான
நிலைதா நெடுவேல் நிமலா சிறுவா.

30.

காணி நிலமனை காதல் பதம்புகழ்
பேணியே என்மனம் பேதலித் திடவோ
தாணினைந் தேயுனைத் தமிழ்தினஞ் செயநான்
பாணிசை தூக்கருள் பாலா முருகா.

31.

மண்ணூர் மகிழ்ந்தாள் பொருளை மனமோ
புண்ணாய் மயங்கிப் போகித் தாள
எண்ணு நின்றே ஏங்கல் தகுமோ
கண்ணாய் கருத்தாள் கனவே லரசே.

32.

மாயாச் சலமா கடலா முவதோ
ஓயாச் சினக்கா மவெம்பா லவலை
தோயா தெனைநீ இனிதூக் குவையோ
நாயாய் உழன்றே நான்மா ளுவதோ.

33.

பண்ணாடு மடந்தையர் பாத மெண்ணி
மண்ணாடு மனத்தினில் மாசு கற்ற
விண்ணாடு மயிலி னிலுடன் வரவே
உண்ணாடு முபாய முந்தேர்ந் திலனே.

34.

இடையோ தொடையோ இடைசார் புடையோ
நடையோ இவைதாம் நமனார் புனையும்
படையோ படுவே தனைதான் சுடுவேல்
உடையோய் தடுவாய் உடைந்தேன் உளமே.

35.

மெய்யின் புரைகள் முழுதும் அனலாய்ப்
பெய்யுங் காமப் பாழிற் பட்டேன்
செய்யும் பாபந் தீர்த்தே என்னை
உய்யுங் கதியில் ஒழுக அருள்வாய்.

36.

உடல்தோ றுணர்வாய் உஞற்றும் ஆறே
விடல்தேர் வினைகள் வீழ்த்தி எணையாள்
அடல்சேர் சூரை ஆளுந் தகையோய்
கெடல்சேர் காமக் கிளைவே ரறுப்பாய்.

37.

அள்ளும் புலன்கள் ஐந்தின் வழியும்
மொள்ளுங் காமம் மூண்டே அலைக்கத்
துள்ளும் உணர்வின் நெறியே தொடர்ந்தேன்
தெள்ளும் மார்க்கந் தந்தே எணையாள்.

38.

கலனார் தோறும் காமக் கனலே
பலவாம் நிலையில் நெஞ்சை வாட்டப்
புலனார் வழியே போய்ப்பாழ் படவோ
இலனார் வேலே இனையா உன்கை.

39.

காமார் தோகைக் கூத்தோ கிள்ளிப்
பாமார் பிசையோ எனையேன் மறந்தாய்
தேமாந் தமிழின் வண்ணத் தொடையாய்
ஆமாந் துணையும் ஆர்த்தால் வரையோ.

40.

தேயாய் பிறவித் திசைகெட் டலையும்
சேயேன் என்றன் சென்ம விடாய்தான்
மாயா தென்னை மூழ்த்தல் அழகோ
தாயே அணையாய் தனைந் கனைவாய்.

41.

ஊழாய் உறையென் உளவா சனையைக்
கீழாய் கூர்வேல் கொண்டே குமரா
யாழாய் தமிழில் நாளும் மாலை
சூழாய்த் தொடுப்பேன் சூர்மார் தடிந்தோய்.

42.

பஞ்சப் புலனும் படுசூர் என்னுள்
நெஞ்சக் கனலாய் நெக்கும் பொழுது
தஞ்சம் யார்மயில் சேவ லாண்டோய்
அஞ்சற் கரம்தந் தாளா விடினே.

43.

நாலோ மாதோ நுழைமாண் புலமோ
பாலோ பண்ணே பருகும் வேளை
வேலே சுவையாய் வேறேர் வகையில்
கோலோச் சுவதுன் செயலே குமரா.

44.

எந்நா னமுன்தா ளிணைநெஞ் சினிலே
செந்நா விசையொ டுநின்ற டிடவே
உந்நா மமதை நாலுன் றுவையோ
முந்நான் குகர முன்பா குகனே.

45.

கொடுஞ்சூர் தடிவேல் எடுகை யுடனே
படுஞ்சோர் தடுக்கும் பன்னீர் கரத்தாய்
கடுஞ்சோ தனைதான் அடியேன் படவோ
விடுஞ்சீர் வேலென் வினைதான் மாய்.

46.

இனியே துவந்தா லுமுன்னு மமன்றி
இனிதா மொருதா ரகமா கிடுமோ
கனிவாந் தமிழ்தோ கையுலா வருதே
வனின்சீர் புகழோ துவனான் தினமே.

47.

விண்ணுள் அரசோ விதிதாழ் தரிசோ
எண்ணு முன்வந் தெனைச்சா ரிடிலோ
புண்ணு வாவரை புனிதா உன்னைப்
பண்ணூர் தமிழில் பாடல் தவிரேன்.

48.

பாராள் வலுவோ சார்வார் பலமோ
தேரோ புலமோ கூர்நா வலமோ
யாரார் தானும் போற்றும் புகழோ
ஓரேன் முருகா உனதாள் அல்லால்.

49.

குறிப்பின் அறிந்து குறைகள் களைதல்
அறிகண் உடையார் அரும்பண் பென்பார்
குறிப்பின் மேலாய்க் குரலே வைத்தும்
மறிகண் ஏனோ பன்னீர் கண்ணு.

50.

எதைநான் விரும்பி உனதாள் பணிலேன்
அதைநீ அறிவாய் அதற்கோர் பாடல்
ததைதல் மிகையென் பதையும் அறிவாய்
விதைசெய் வினைகள் விழுவோ பொறுத்தாய்.

புறம்

1.

பூத மயக்கப் பொருளாம் உலகம்
போதம் இதன்மேல் பிறிதொன் றில்லை.
வாதப் பொருண்மை வாழ்செல் நெறிஎன்
ரோதல் ஆறும் நீதந் ததுவே.

2.

முழுதாம் முதலே சடமோ சலமோ
எழுதா எழிலே எனினும் அவைதம்
உழுவல் உளமாய் உறையும் உறவே
தொழுவார் பாழ்தீர் தோலாக் கனியே.

3.

ஞானப் புரட்சிக் கியைஞான் வேலை
மோனக் குறியாய் முன்வை குமரா
ஈனப் பொருளின் இயல்சேர் இன்ப
ஊன நடமேன் உலகிற் களித்தாய்.

4.

தன்பால் உலகாய்த் தழைத்த பிரம
அன்பாம் அருவே உணர்வில் உள்ளம்
தன்பால் ஒளித்த தகைமை யாதோ
தென்பார் மயிலூர் சேவற் கொடியோய்.

5.

வள்ளிக் கரசே வளமைக் குரிசில்
உள்ளல் எல்லாம் உயவுக் காயின்
உள்ள உயிராய் உருற்றும் ஏது
விள்ளு னன்பின் வேறும் உளதோ.

6.

51

உயர்வுக் குழைப்பார் உளத்தில் அன்பாய்
முயங்கு முனைவா முருகா அவர்தம்
வயங்கு முழைப்பில் வலமாய் ஒழுக்கம்
இயங்க வகைசெய் இயக்க முதலே.

7.

51

கோடி குவித்துக் கோவி லெழுப்பிப்
பாடி வணங்கிப் பயனென் முருகா
நாடி மக்கள் நலமே எண்ணிக்
கூடி நுகருங் குழைவே இன்றேல்.

8.

51

பொதுவில் நடங்கொள் பூமான் குமரா
பொதுவில் நடங்கொள் பூட்கை உலகில்
பொதுவாழ் விழைவார் இதயம் என்றும்
பொதுள வழிசெய் புவனந் தழைக்க.

9.

51

உலக முத்திக் குழைக்கு மதங்கள்
உலகப் பொதுமை உள்ளங் கோள்கள்
அலகுப் படுதல் அன்பின் அடியாய்
இலகா மையினால் அலவோ இறையே.

10.

51

சமயப் பணியுஞ் சமூகப் பணியும்
இமைதாழ் பொழுதும் உனதாழ் மறவா
தமையும் அடியார் பணியும் அகத்தாம்
அமையாச் செருக்கின் அடலா ணவத்தே.

11.

51

ஆளுங் குறிகோள் அமைகோ லெதுவோ
நாளும் உலகோர் நட்பார் நலமே
மூளும் வகைதான் மேவா விடிலோ
மாளும் முயல்வார் முறையே முருகா.

12.

.6

ஒருவன் அருளே உலகிற் பலபயனை கம்பிய உ
ருவில் கிளைபட்டுலவும் மதமரம் லு கும்பயு
மருவுங் கொளையாம் மொழியும் பதியும் மயல
திருவுள் இதனைத் தெரியார் மணிதர் மை கம்யஇ

13.

.7

அன்பாம் அருவில் அகமே அமைவொங் றாகவி
அன்பே முகிழ்வில் அறவுருவாதும் மலை றாப
என்ப துணரார் பின்பு ளுடுவாகில் கக்வ றாவு
உன்வார் பணைத்தார் மண்வரமுன் துதார் மக

14.

.8

அறிவைக் கூர் தும்பி அண்ணைப் பணர் தும்பி
வறிமைப் பாரில் வாப்பு முனைவார் ளு மலை றாப
சிறிதும் உள்ளம் குழுவார் நெகிழ்த்த
அறியார் வறிஞர் ஆணர் முருகாபு மலை றாப

15.

.9

உலகில் கிளைபட்டுருவாங் கொள்ள்கு ளு கடை
பலவும் முடிவில் இல்குன் அருளாம் படு பகடை
நலஞ்சேர் நிலைமை நாட்டன் தேரார் ப பருடை
சலஞ்சார் சமக்கில் விழுந்தார் அவமே மகடை

16.

.10

உள்ளத் தடிப்பே கொள்கை மறைவில் பியவக
கள்ளம் புனைந்து கட்சி தோற்றி ளு ளுவடை
விள்ளும் பல்கோள் விளைக்கும் பகைமை
வள்ளால் அறிந்தும் வாளர் மைஞன் மலை றாப

17.

.11

உலகம் யாவு முன்வினை யாடல்
அலதோர் வினைபிறி தில்லென உணரார்
பலகோள் பட்டே பிரிவினை உற்றார்
குலமொன் றேல்பல் கோளென் செய்யும்.

18.

உலகோர் உயர்வை உள்ளும் இவரேன்
பலகோட் புட்டிம் மண்ணைப் பிழிவான்
நலமே பொதுவில் நாடும் உளமேன்
அலகூய்ச்சி தறுண்டலைவான் முருகா.

19.

உயர்கோள் எண்ணி உலகிற் பொதுமை
நயமே நாட்டி முயல்வார் ஏனோ
பயனைத் துய்க்கும் பருவம் நேரில்
கயமைப் பட்டுக் கரிவார் குமுறி.

20.

ஊருள்ளில்லாம் உன்னு லயமாய்ப்
பாரார் பகைத்தே ப்ரவிப் புகழ்ந்தார்
ஓரார் தம்முள் உனதாள் பதிதல்
தேரார் அதனுள் திளைத்து மகிழ்தல்.

21.

கூடுங் குலமோ கொள்ளும் மதமோ
நாடேன் இமாழியோ நாடா வகைதாம்
கூடாய் முருகன் நமக்கூட் டியவை
பாடாய் நம்மை இவைபாத் திடவோ.

22.

உலகில் நலமே உளங்கொள் குறியாய்
இலகும் முதலில் சுற்றில் உளமே
நலத்தை மறந்து தலைமை தூக்கி
உலகை உலைப்ப தறிவாய் குகனே.

23.

உயிருக் குயிராய்ப் புவனம் புகுந்தாள்
அயிர்வேல் அமைவே அரசும் பொருளும்
பயில்வார் உளமேன் பகையும் பிணக்கும்
அயராப் புலமாய் அமைவான் என்றும்.

24.

84

அன்பால் இயக்கே அறமென் றுணரார்
வன்பால் உலகை வகுத்தே அறங்கள்
முன்பால் மக்கள் மதியில் முட்டும்
புன்பால் இவர்காண் பொருள் தான் என்னோ

25.

85

எழுதல் உழைத்தல் ஆக்கம் எதற்கும்
எழுவாய் ஊக்காய் இயங்கும் அன்போ
முழுதாய்க் கண்மும் புலமை புரட்டி
உழுவார் ஏனோ உழுவல் துறந்தார்

26.

86

அன்பின் உழைப்பின் அறுதிப் பொருளே
நன்பார் மக்கள் நயமே முனைவும்
என்பார் நெஞ்சம் ஏனோ ஒளித்து
வன்பார் ஆக விடித்தாய் வேலா

27.

87

புவனம் படைத்துப் பூதம் அடைத்தோய்
செவனம் அவைதம் செயலை அடக்கித்
தவனம் செருளாத தம்படர் பெருக்கும்
அவலர் மணிதர் அறிவேன் கரந்தாய்

28.

88

உயிருக் குவவாய் அன்பின் உய்வாய்
அயரா துலக மலர்விற் காணாய்
உயவிற் கன்பை உலகார் துறந்து
பயமூர் பண்பைப் பெரிதேன் கொண்டார்

29.

89

நாட்டின் வளமை நாடும் தனியார்
பாட்டின் அயரா நேர்பாடலாலும்
கூட்டின் மக்கள் கொள்ளார் வினிலும்
ஊட்டம் பெறுமென் றுணர்செய் முருகா

30.

பொருளோ பொலிவோ நுகர்வின் மிகப்போ
ஒருநாட் டுயர்வை உணர்த்தும் அணிகள்
ஒருவா நெறிகொண் டுழைப்பார் ஓர்பே
முருகார் அணியென் றுணர்த்தாய் குருவே.

31.

தந்தம் புகழுந் தமரார் வளமும்
சிந்தை தூர்ப்ப எந்தம் நாடென்
றெந்த நாளும் ஏற்றித் தொழுவார்
விந்தை வினைகள் வீழ்த்தாய் முருகா.

32.

பொருள்தேர் வாழ்வு பொருமைக் களமாய்
பொருவு போட்டி மருவு புலமாய்
திருவார் மனித சீர்ப்பைக் கெடுத்தும்
முருகா ஏனோ பாரா முகந்தான்.

33.

ஓவாப் போட்டி உழற்று பகைமை
மூவாப் பொருள்செய் மூச்சு முதலாய்
சாவாம் வரைக்குந் தாவுஞ் சமூக்கு
மேவா உலகே வேண்டும் முருகா.

34.

அரசும் பொருளும் அமைப்பில் வடித்தால்
புரவும் நிறைவும் பொருந்தி வளமை
உரவும் உலகில் என்பார்க் குறங்காத்
தூரவே அரசெனத் தெருட்டாய் முருகா.

35.

அரசென் பதுவலு ஆள்திறன் இயைய
பொருளென் பதுசிறு பாடர் பெருக்கம்
தெருளென் பதிதென் துணிவார் மதிதன்
வெருளென் வினையை வீழ்த்தாய் முருகா.

36.

ஓப்பின் உரவே உயர்கோள் என்பார்
எப்பா லவரும் இனமண் மதநாக்
கப்பில் தாயம் கவர்பா டின்றித்
தப்பா தமைத்தல் தம்கடன் என்பார்.

37.

பரிவோ அருளோ புகழின் விருப்போ
தெரிவால் ஓர்ந்து தெளிந்த முடிபோ
விரிவாய் இவருள் நின்று முருகா
முரிவில் உலகை மூழ்த்தல் எதுவோ.

38

அரசென் பதகம் தினந்தான் ஆளும்
பரிசென் பதுடன் பக்கர் வாழ்வார்
பரிசெய் உளமார் பாங்கும் எனவும்
தெரிசெய் முருகா திருவா னவனே.

39.

உருவார் உலகம் ஒருமை மறைக்கும்
இருளாய் உலகை இழித்துத் தோற்ற
இருமை உழலும் மனிதர் இதயம்
செருவாய்ப் பகைதீப் படவோ முருகா.

40

அயில்வே லெடுகை அரசா ளுகையில்
மயில்சே வலொடு முருகா ளுமையும்
பயில்பாங் கறியாப் பாராளு நர்க்குன்
ஓயில்பா லிதவோர் புணர்த்தாய் வேளே.

41.

நூலும் அளவும் நுவலுண் மைகளுங்
காலும் வெளியும் கடவாண் மைகளும்
ஏலு மளவெவர் பாரித் தாலும்
வேலுள் அடங்கா வினையாள் பயனென்.

42

ஊனாள் உளக்கண் ஒதும் இயல்பால்
ஓம்நா தவுணை ஓர்தல் ஆமோ
பானாள் பட்டே வாணாள் ஆய்வார்
வானாள் ஒளியை வகுத்தல் ஆமோ.

43.

உணர்வந் றவுளம் உயர்வாங் கொள்கை
அணவும் பாங்கில் அன்பில் நெறியாம்
பிணவும் பொருளின் இயல்சேர் வழக்கைப்
பணைக்க விடலுன் பரிவோ முருகா.

44.

அறமுந் தானும் அன்பின் வழியே
முறைபட் டுயரின் முன்னே றுமல்லால்
பிறழ்ந்து பாவப் பிற்போக் காழுந்
திறனை அறிஞர்த் தெருட்டாய் இறைவா.

45.

வானே வலிய வந்தாட் கொளினுந்
தானே தனியாய் தம்மில் மெலியோர்
ஏனா னென்றே ஏங்கா தொப்ப
ஊணேர் உரவோர் தருவாய் முருகா.

46.

ஆழ்பொரு ளாவதி யாதென ஆயின்
சூழ்வார் ஆகந் தூவன் பூரக்
கூழ்குடில் ஆள்வலு கூட்டாய் நுகருங்
கேழ்தகைச் சால்பெனக் கொளுத்தாய் குகனே.

47.

பொதுவார் பணியோ தனியோர் நினைவோ
எதுதேர் புறினும் எனைத்தும் வசைதாழ்
கதுவார் பறியாக் கணத்தார் எம்முள்
புதுவ அருள்வாய் பழனி இளைஞா.

48.

வேளாள் பதமோ வகைசேர் தனமோ
மாளா மனதும் உலையாத் துணிபொடு
ஆளாள் தகையும் நமரர்க் கருளாய்
கோளாள் விறலே குமரா வேலா.

49.

நன்றாள் நம்பும் நடுங்கா வினைசெய்
குன்றா உளமும் பொன்றா உரமும்
இன்றே நம்மோர் இதயம் எழவே
குன்றாள் குமரா குறையா தருள்நீ.

50.

மண்ணா னுமனத் தவர்பே தங்களைந்
தொண்ணா வுள்ளத் தொருமை வைத்தே
ஒண்ணா வுமவர்க் குவந்த ருள்வாய்
பண்ணா யிரமுன் னடிபா டிடுவேன்.

அரும்பொருள்

முருகவேள்: வேள்-வேட்டல், வேள்வி, அரசன்

1. உரவு-வலிமை.
2. கொளுத்து-அறிவு புகட்டு.
3. பொதுநா-எல்லோரும் ஆளும் பொதுச் சொல், புலநா-புலமை மொழி, முதுநா-மந்திரமொழி.
4. புலன்-புலன் உணர்வு; ஏது-அனுமானம்; வகு-வகுத்தாயல் (analysis): 'முருகு' என்பதின்னிறும் வலிமைமிக்க ஒரு சொல்
8. சொல்வலை-வீண் பேச்சுக் குழப்பம்.
9. பதிஞானமற்ற விஞ்ஞானம்; திசையளி-வழிகாட்டு.
10. முறி-பிணைப்பத்திரம்.
12. வேல்-கடல்; வேல்-வேலாயுதம்.
14. பிணுங்கு-மாறுபடு; பீற்று-பிசத்துதல்; சிணுங்குவழி-வீண் அழுகை; செற்றேன்-அழித்தேன்; நோலா-தவம் செய்யா.
15. இழிசெய்து அழிபாழ், பு வி சீ ம் க் குளி-மண்ணாலான சீழ்பிடித்த குளிப்பு.

16. துப்பு-நுண்மதி; துரி-துரியன்; இறைவன்.
17. எண்மார்-நினைப்பார்; அன்றாய்-
இல்லையென்று; உனையும்-துன்புறும்;
பொன்றா-அழியா.
18. அருந்தல்-துன்ப அனுபவம்; கெழுந்து-
உறவு; மறிந்து-மீண்டும்.
20. விண்டோர்-விண்ணவர்.
21. உறுமால்-வரும் மயக்கம்.
22. எண் ஆயிரம்-ஆயிரம் நினைவுகள்,
தெண்ணு-தெள்-நா.
24. திணம்-திண்ணம்; இணர்-மலர்க்கொத்து;
வணம்-வண்ணம்.
25. நசை-ஆசை; ஆனா-அழியாத: ஆசைக்காடு
26. ஆசாடவி—ஆசை—அடவி,
27. என்னுகமெழாயிரவாசை—என்—ஆகம்—
எழு—ஆயிரம்—ஆசை,
28. பல்வில்—பலவகையில். செல்வி இலட்சுமி:
செல்வம்;
29. நிலைஓர்—பதவியைத்தேடும்; செருநீர்—
இறுமாப்பு.
30. தாணினைந்து-தாள்-நினைந்து; பாணிசை-
பாட்டு இசை; தூக்கு—கூத்து.
31. போகித்தாள-போகித்து-ஆள்; எண்ணாய்-
குறிக்கோளாய்.
32. சலமா கடலாழுவதோ-சலம்-சுழற்சி;
மாகடல்—பெரியகடல்; ஆழுவதோ—
அமிழ்ந்துவதோ; இனிதூக்குவை-இனிது
ஊக்கு.
33. பண்ணாடு—பண்ணிற்குஆடும்; எண்ணி—
நினைந்து; விண்ணாடு—வெளியில் ஆடும்;
உண்ணாடும்—உள்நாடும்.
34. சார்புடையோ—சார்ந்த முனைப்பு;
தடுவாய்—தடுப்பாய்.
35. உருற்றும்—முடுக்கும்; விடல்—குற்றம்
37. அள்ளும்—அள்ளி எடுக்கும்.
38. கலனார்—புலன்கள் நிறைந்த; இலனார்—
இல்லையோ ஒரு.

39. கிள்னை—அருணகிரிநாதரான கிளி;
பாமார்பிசை—மார்பு பா இசை.
41. கீழாய்—அழித்துவிடு; சூழாய்—
மாலையாக.
44. செந்நா—தூயநாக்கு, முந்நான்குகரம்—
பண்ணிருகரம்; முன்பா—தலைவா.
45. சோர்—துன்பம்; கள்ளம்; விடும்—விடுக.
46. ஒரு தாரகம் ஆகிடுமோ; தமிழ்தோகை—
தமிழாகிய மயில்; உலா வரு தேவநின்
சீர்; ஓதுவன் நான்.
47. தரிசு—பாழ்நிலம்; புண்ணுவாவரை—
நாபுண் ஆம்வரை;
48. தேர்—கார்; புலம்—காணிநிலம்.
49. அறிகண்—யாகும் உணரும் கண்;
மறிகண்—ஏற்காத கண்.
50. ததைதல்—கட்டல்.

புறம்

1. வாதப்பொருண்மை—பொருள்
முதல்வாதம் (dialectical materialism)
ஆறு—மார்க்கம்.
2. சடம்: சலம்—பொருள்: இயக்கம்
(matterimotion) உழுவல்—இடையரு
அன்பு; தோலா பிளவுபடாத.
3. ஞானப்புரட்சி—(intellectual revolution)
ஞான்—ஞானம்.
4. தென்பார்—தெரியம் ஊட்டும்.
5. விள்ளு—மலர்கின்ற,
6. முயங்கும்—பொருந்தும்; வயங்கும்—
விளங்கும்.
8. பொதுவில்—சிதம்பரத்தில்; பொதுவில்—
எல்லோர்க்கும் பொதுவாக நடைபெறும்.
பூட்கை—கொள்கை; பொதுவாழ்—
பொதுமையான வாழ்வு, விழைவார்—
விரும்புவார்; பொதுள்—நிரம்பிச்
செழிக்க.

9. அலகுப்படு—பிளவுபடுதல்.
10. செருக்கின் அடல் ஆணவம்—செருக்கினால் வீறுகொள்ளும் ஆணவம்; பணிகள் பணியும் அகத்தாம்.
11. ஆளும் குறிகோள் (இலட்சியம்); அமைகோள்—உண்மையில் நடைபெறும் ஆட்சி; மேவு—தழுவுதல், மூள்—பொருந்து.
12. மருவு—பொருந்து; கொளை—கொள்கை; திருவுள்—திருவுளம்.
13. முகிழ்வில்—அரும்பி உருப்பெறின்; புன்பால்—கீழான; உலோகு—உலோகம் உன்வார்ப்பு—உன்னுடைய வார்ப்பினை (விக்கிரகம்) அணைத்தார்—பொருத்தினார்
14. கூர்த்து—கூராக்கி; ஊர்த்து—ஏறி ஓடல்; வறிமை—வறுமை; சூழ்வார்—சுற்றியுள்ளவர்.
15. கிளைபட்டுருவாம்—கிளைகளாகப் பிரிந்து பலபடும்; சலஞ்சார்—நிலையில்லாத.
16. தடிப்பு—அகங்காரம்; விள்ளும்—பிரசாரம் செய்யும்; வள்ளால்—வள்ளலே.
19. கரிவார்—எரிந்து விழுவார்; பாரார்—பார்க்காது.
21. குலம், மதம், மொழி; கூடாய்—சிறையாக, நமக்கூட்டியவை—நமக்கு ஊட்டியவை, பாடாய்—துன்பமாய்—பாத்திடவோ—பிளவுபடுத்தவோ.
22. இலகும் முதலில்—முதலில் இலகும்
23. புலமாய்—வினைநிலமாய்.
24. இயக்கே—இயக்கமே; வன்பால்—இம்சையால்; வகுத்து—பிரித்து; முன்பால்—உடல்வலியால்; புன்பால்—கீழ்த்தனம்; அன்பால் உலகை ஆளவேண்டும். போரால் உலகைக் கூறுபோட்டு மக்களை உடல் வலியால் அறவழியில் நிற்க வேண்டுமென்பது புன்மை.

25. புலமை புரட்ட—புலமையில் புரட்சி,
26. நன்பார்—நன்மை பொருந்திய (நயம்) நெஞ்சத்துள் ஒளித்து வலிய பாரையாக ஆக்கினாய்.
27. செவனம்—நல்ல முறையில்; தவனம்—ஆசை, செரு—செருக்கு; படர்—பகை, துன்பம்; அவலர்—வலங்குறைந்தோர்.
28. உயவு—உய்வு.
29. பாடு—பண்பாடு; நேர்பு—செம்மனம்; கூட்டு—ஒற்றுமை; கொள்ளார்வினிலும்—கொள்ளும் ஆர்வத்திலும்; உணர்செய்—உணரச் செய்.
30. ஒருவா நெறி—தளராத நடத்தை; ஓர்பு—துணிவு; முருகார்—அழகு பொருந்திய
32. பொருவு—சண்டை; சீர்ப்பு—அணி.
33. போட்டி பகை பொருள்செய் மூச்சு முதலாய் சாகும் வரைக்கும் செல்லும் சமீபுக்கு இல்லாத உலகம் வேண்டும். மூவா—ஓயாத.
34. அமைப்பு—யாப்பு; (constitution) வடித்தல்—எழுதிவைத்தல்; உரவும்—வலிமைபெறும்; தூரவு—ஓயாது உழைத்தல்; தெருட்டாய்—அறிவுறுத்து.
35. அரசு என்பது வல்லாண்மையை ஆடுகின்ற திறமை (technology of power) பொருள்-பொருளாதாரம் என்பது, சிறுபாடு—முயற்சி, ஈர்—தருகின்ற, பெருக்கம்—பெருவிளைவு (low input high output) தெருள்—அறிவு—: என்பது இது: என்—என: துணிவார்—முடிவு கொள்பவர்; மதிதன்—அறிவினுடைய: வெருள்—மயக்கம் என—எனப்படும்.
36. நா—மொழி: கப்பு—பிளவு: தாயம்—தந்தைவழிச் சொத்து.
37. (36 இன் தொடர்ச்சி) என்பார்—எழுவாய் முறிவில்—முறிவில்லா; மூழ்த்தல்—ஆழச் செய்தல்.
38. அரசு என்பது அகம் (த்தை) தினம் தான் ஆளும் பரிசு என்பதுடன் பக்கர்

- அயலில்) வாழ்வார் பரிசெய்
 (பற்றுச்செய்தல்) உளமார் (உளமளந்த)
 பாங்கும் ஆகும்.
39. உருவார்—உருவமான, இழித்து—
 இழிவுபடுத்தி: செருவாய்ப்பகை—
 போர்ப்பகை.
  40. கொல்லும் (அயில்) வேல் எடுக்கும் கை
 அரசு ஆளுகையில் மயில் சேவலை
 ஆட்சிப்படுத்திய, முருகாளுமை
 (தெரிய அன்பை ஆளல்) பயிலும்
 பாங்கினையும் அறிதல் வேண்டும்;
 பாராளுநர்க்கு—அரசாளுநர்க்கு:
 உன்ஒயில் (இயல்பு) பாலித (ஆளும்)
 ஓர்பு (துணிவு) உணர்த்தாய்.
  41. நூல்— (science) அறிவியல், அளவு—
 அளவை (logic) காலம் காலத்தையும்:
 வெளியும்—வெளியையும்: கடவாண்மை—
 கடக்கும் வலிமையையும்: பாலித்தாலும்—
 ஆட்சிப்படுத்தினாலும்: வேலுள்—
 உண்மைப் பதிஞானத்துள்.
  42. ஊனாள் உளக்கண்—ஊன் ஆட்டுவிக்கும்
 மனம்; ஓம் நாத— ஒங்காரரூபனை:
 பானாள்—பால் நாள் சிலவாழ்நாள்:
 வானாள்—வான்ஆள்.
  43. அணவும்—தழுவும்: அன்பில்லாத
 பிணவும்—உணர்ச்சியற்ற: பணைக்க—
 வளர.
  45. ஏனாள்—ஏன்நான்—ஏன் எனக்கில்லை:
 ஏங்காது: ஒப்ப ஊண்நேர்—
 ஒத்தமுறையில் உணவு கொடுக்கும்
  46. தூ அன்பு ஊர்: கேழ்தேகை—கெழுமை;
  47. தேர்வு உறினும்—முடிவு செய்தாலும்:
 கதுவார்பு—வெளவல்: கணத்தார்—
 கூட்டத்தார்: புதுவ—புதிதாகத் தோன்ற
  49. நன்றாள் நம்பும்—நல்லாட்சியில்
 நம்பிக்கையும்.
  50. களைந்து, ஒண்ணை (இணங்காத)
 உள்ளத்து, ஒண்ணாவும் (ஒள்நாவும்—
 உண்மைப் பேச்சும்) அவர்க்கு உவந்து.

